

حرم حاجی حسین علی علیہا بھاء اللہ الہی ملاحظہ فرمائیے

ہوالہ

۱۰۹

ایورقہ طیبہ اینجمن بی عرصہ تک و تارک و آن جان بغایت روشن و وسیع
و نزدیک در طرفہ العینی از این تسلیم بہانی بجان الہی توان شافت و از این خیرنگ
بآن عالم پرگ بمانت پس تا توانی در فکر انجمن باش نہ این جان و از ان جام ہر
باش نہ این ساعز کہ ایشام و البہاء علیک ع ع

ہوالہ

داراب جناب افامندی محمد براہیم شیراز جناب افاندراندہ ولدیشان علیہا بھاء اللہ الہی

ہوالا ہی

ای دوبندہ حق در بندم بدگاہ حدیث اسم عظم مناجات ینایم کہ ایروردکار این نفس نفس را
موانس و نرس و کرت نہا و این دوست تا قرا بکستان حیاتی و معانی دلالت فرما این دوست

راجہ

را بجز حذب فرات هدایت نماند و این دو غزال بزوند ترا بچمن موهبت برسان توئی توانا

و توئی مقتدر و بینا ع ع سائید

هوانه

امه آتد ضلع حاجی حسنعلی علیها بهاء آتد الاهی ملاحظه نمایند

هوانه

ایورقه مهتله شمع روشن است و شد کتر و نشا بدر و حاکم بر لبی در دست دارد و بآهنگ نشا

ملکوت ابی در غمه و آواز است چنگش توه ملکوتی منشا بشارت الطاف جمال غیبی لا هو

آهنگش مردگانند در این انجمن اندر ره دوست ایسهای زمان مان نفسی گرم برار ع ع سائید

بواسطه جناب طیب قاسم میرزا الطف آتد هوانه

جناب قاسم میرزا محمد باقر علیه بهاء آتد

هوانه

ایمن توبه الی ملکوت آتد ایس ای انما ملک من ده ان جیه المقدسه الباکه وانت لی

العدد المقصود و اقول طلق غان اللسان بالثناء على ربك الرحمن و اشكر الله على هذا الفضل
العظيم بآدابك الی تصراط استقیم و المنهج القويم و اتسرو فی کل آن و حين من فضل مولاک تعظیم
و احمده رب العالمین (ع ع) سبب

هو الابی

ش جناب اقا محمد کریم علیه بآء الابی ملاحظه یانہ

هو الابی ہے

ایناظر ملکوت الابی حضرت فہان در مکتوب خویش ذکر انجناب نموده و خواہش تحریر این
صحیفہ کردہ کہ ذکر انجناب در این انجمن گردد و بیاد آن مشتعل بنا بر محبت اللہ مشغول گردیم بہتر
بدان کہ در جمیع احیان مذکور بودہ وستی و در آستان مبارک مستدعی نزول الطاف و غایت در حق
آن منجذب نفحات ریاض احدیت بودہ و ستیم و از فضل عظیم و کرم جلیل مستدعی استقیم کہ چنان
سرست صہبای محبت اللہ گردید کہ آتش بقلوب اہل مکان رنے و شعلہ در حقیقت اکوان افکند
و لولہ در این ارض و سما اندازد و بحر عالم بوج آری و اوج ملکوت اعلیٰ گیری و چون ملکوت

ابی شتابی رخ برافروزی و چشم روشن باز کنی و منظر الطاف بی پایان گردی و مہبط طبقت
انوار شوی و انتقام ثبوت بر عهد و پیمان الکی میگرورد و بتسک بعروہ و ثقای رحمانی حال
شود ع ع ع تہجد

ش جناب حاجی رجعی عیہ بآاتہ الابی ملاحظہ نمایند

ہو الابی

۱۱۴

ای آشفہ روی دوست در یخمان بسا عاشقان رخ رکنین و موی شگین دلیل نمکین کہ پر تو
از فیض جمال مبین است پیدار و رسوای کو چہ و بارار شدند جان فشانیرا رحمت جان یا نقد و میر
و سامانیرا مسرت و جہان دل ترا عرت کبری دانند و مصیبت و شقت را مہبت عظمی تو
کہ خریدار جمال یوسف الکی ہستی و سودا و شیدائی معشوق حقیقی آیا بد چگونہ پاکباز و جان فشان
و پاک و قران و حیران و پسر و سامان و رسوا و شیدا و اسیر و حقیر و سبیل جانان باشی
و کار بسیار مشکل و پامادر کل است مگر آنکہ ملکوت ابی مدد فرماید و البتہ
عیاک ع ع تہجد

امشیره جناب قاضی علی ضلع حاجی محمد رضا ایضا انه طلعت انه ضلع اخویشان انه ضلع حاجی
رجبعلی انه ضلع حاجی حسین انه ضلع آقا عبد الوهاب انه ضلع حاجی علاء الدین
بسا، انه الا بهی ملاحظه نمایند

ای ما الرحمن در هر کوری مطلق مقدمه چندان، منجربه از مرقد عالم طبیعت مبعوث شدند و در
محشر روحانیت عظیمه محشر جام سرشار صبا هدایت از دستان غایت نوشیدند و تائیدات
النیه را از مظهر آثار قدرت ربانیه گرفتند پس با نطق فصیح و بیانی ملیح و شوری یزدانی و شوقی رحمانی
در قطب عالم متشر گردیدند پس ملاحظه فرمائید که در عهد مظاهر شمس حقیقت چون چنین نائل مبعوث
شد حال که امجدته این کور کور شمس حقیقت است و این عهد عهد سلطان احدیت که در آن
موجودات در شور و شوقند و سرور و ذوق پس در قات سدره باید بشنوی و آثار و اطوار
و انجذاب الی و اشتعال و بیانی و تبیین و رومی و فتوحی و متن و شروعی مبعوث گردند که قوت و نفوذ

و انوار ایشان بر درقات سائر دورا فائق آید و این مقام عالی و غرت قدیمه سهولت میسر نگردد
 شعله آری که سبب اشتعال شود انوار ساطعه شاید که عالم روشن کند فیض بر و باران لازم همین
 و دامن سرسبز و خرم گردد ای امّا، الرحمن بکوشید تا چون مردان در این میدان چو کانی زنید و
 گوی بر بایید قسم بجا ندم که جمود ملکوتی بی چنان نمایند که در مضمار عرفان صندرو
 صفت شکن گردید و قوت نمایند شمار ابر حال عالم غالب گرداند و این فیض بیوت
 و رسوخ بر عهد و پیمان حاصل گردد ع ع ساجده
 شیراز جناب میرزا محمد باقر هشیار علیه بهاء الله

هوانه

۱۱۶

ای حبیب روحانی نامه مسکین ملاحظه گردید برید و آن بخت و آنار حجت الله بالبهتان العظیم قزاق
 التها با و آنجا و اشتعالا در قران میفرماید کلمات و آنار الحرب اهلنا الله باری شما
 مطمئن بفضل و موهبت حق باشید آن ربک یوید الخلق من باعمال میشر بهانفت الله
 و کنت الناصتین فی خیر ان مبین (عبد الباء عباس) ساجده

شیراز جناب میرزا محمد باقر مشیار علیہ بہاء اللہ الاسبی

هوائے

۱۱۶

ایہوشیار بیدار سروش یار بود کہ بہوش آمدی و مذاکبوش رسید سمع اصم البتہ مذاہی الہی نشوز
و لفظی یکم ثناء ربانی پردازد الحمد للہ قوہ سامعہ شدید بود کہ اذن صاغیہ کلمہ الہی سماع نمود حمد خدا را
از سرگردانی نجات یافتی و بکرہ دی تجا نمودی بہشتی در پی کشف سرار گردد و واقف بآثار شوی و مشک
اسرار نمانی و غلبہ تر آشکار شود محو المہوم گردد و جمال معلوم جلوہ نماید امیدم چنانست
کہ یوما فیوما ترقی نمائی تا بچوہر مقصودرسی و عنای حقیقی یابی و گنج روان پی بری و حج و بران
بنائی و دلیل جلیل قائمہ کنی سوال ز لوح زبرجدی لوح محفوظ نموده بودی این لوح زبرجدی
کتاب عہد است و لوح محفوظ است کہ محفوظ بود و کمون بود ظاہر و آشکار گردید و در بواطر کتاب عہد لوح
زبرجد مندرج و مندرج بہت و علیک البہاء الاسبی ۲۰ جمادی الاول ۱۳۳۸ ھجری

abul khalil alhasani

ش جناب اشخ بهائی علیه بآاته ال سبه

هو الاهی

۱۱۸

ایسه ارج و مانج ایسم بوی جاتخش مدالتی ملکوت قدم شام روحانیا را چنان شگین و غنیزین نمون
که بی اختیار قلم برداشته و بیاد آن یار مهربان پرداخته که شاید از الفت قلب و روح و خاصه و نامه
نفحات انس قدیم باحتلال و جان یاران محفل رب کریم رسد و حقیقت قوادار قیود هجران و حرمان
بردم و حجاب مرتفع گردد و پرد و برافند و گرفتار فراق خویش را در وثاق ببند و مبتدای هجران خور از جنت
رضوان مشاهده نماید این مراتب فصل و وصل و قرب و غنصری ابداً حکمی نهشته
بلکه وصلت حقیقت روح چون میسر گردد حکمش چون روح در عروق و شریان
سریان کند و حجاب بکلی زایل گردد و جمال وصال مشهود و آشکار شود و الهی
حکیم و علی کل ثابت علی الميثاق سبده

ش جناب بہاء الدین و نور المخلصین انتخب الی من استقر فی اوج العلیین

الله ابی

۱۱۹

یا من توجہ بخلیۃ الی ملکوت الابی تانہ بحق ان علیا من الملائکۃ علی یارک و یحاطبک لیس

جوہری و یقول بشریاری و سبب سرور و مورث جوہری با حفظ حقوق و سمعت لوصفی

و ثبت علی الباق و نور بایۃ الاشراف و اتبذت من اهل الشاف بعد عدوہ فی الافاق

و توجہ الی نور المحمود و تطلعت فی لیل الممدود و ثبت و ثبت و خلوت و صبت ال

ابحال المجمل نجاب لعیاب ع ع معاہدہ

هو الله ابی

ش وردہ طیبہ موقدہ بقیۃ من عرج الرقی الا علی امہ الله صیۃ الشیخ علیہا بہاء الله الابی

الله ابی

۱۲۰

ای تہ ابہاء حکایت بہاء و علیک ثناء یا بقیۃ ملک نفس العادیۃ المتصاحبۃ الی تہ ابہاء

بمواہب

بمواهب ربک افروخته بشنل مولاک العظیم توجی الی ملکوت ربک لابی و ناجی مولاک و تو
 لک عید یا نور السموات و الارضین بما خلقتی من سلب من شریعت صدره بالوار التوحید و علیت
 درجه فی العلیتین و جعلت فی بقیعة منه دکاراً من بین العالمین و نور و جی من انماک یا مقصود
 العارفین الکی یدنی و جمعی علی خدمه امرک و لتبتل الیک و التشرع الی باب احدی تک و تقنی
 علی تصحیح فی محافل ماک بمعناک و شاک و نشر فحاک انما انت الکریم الرحمن الرحیم
 ع ع
 ع ع

ای مته البهائے نمک بذل کبریا جو تثبت بعز و شتی و توکل بر خدا کن و شب و روز در ترویج
 امراته باش چه که ایام بسراید و حیات دنیا نپاید و اعتماد نشاید غریب فانی گردد و چون سراب
 بقیع شود پس در آنچه علو و سمو در ملکوت ابدیت بکوش تا بنجم بارخ کردی و کوب شارق است
 باهره شوی و رایت شاهره پر تو نور مبین کردی و جلوه آثار علیتین و البهائے حلیم و علی کن
 ثابت مستقیم ع ع سر ع

یقین تبتی الی الله مته الکی من تنبیه اسرار الله هناك و که لک الامه الاخری الکی تنبیل الی بیک

۹۹
احمد علی شیرازی و البهاء علیهما ع

نسل الله ان نبیا اباب نثرک بالقبه التامیه انه لعلی کل شیء قدیر و البهاء علیک ع ع
شیراز الله المنجذب نسلع بهاء الدین صبیحہ شخص حلیل حضرت شیخ علی میرزا علیها بآء الله الابی

هو الله

۱۲۱

ایورقہ طیبہ و الله الله الهمین القیوم پدر بزرگوار تر از این جهان باد کار گذاشت امور و در خاطری
و در این محضر حاضر مصلحتی و موبت جمال بی باش و معتبر حرمت و رعایت عبد البهاء از درگاه احد
طلب مغفرت بجهت متعاضدین الی الله گشت و از آستان جمال مبارک است دعا می نمایم که با آنچه نهایت
آرزوست نموده گردی و حسن خاتمه محقق و مقدر شود و انجال مظهر رضای حضرت پروردگار گردند و
جناب بهاء الدین مقبول درگاه طیبین گردد و علیک البهاء الابی ع ع

هو الابی

۱۲۲

ش الورقہ الطیبہ الکریمه ابته من مسد الی آرقی الابی عالیہ خانم ضلع الشیخ بآء علیها و علیها بآء الله الابی

البهاء علیک تبها الورقہ المتهمة من نسیم ریاض الابی المستبشرة من نیت

غیاض

هو الابی

غياض الاقنى الاطلى اثنا عشر في حياض بخت الماوى لقد ثبت وظهر ظهور الشمس في رابعة النهار
 بانحدابك الى ملكوت الاسرار واشتغالك بالنار الموقدة في سدة الغير ايجار انك انصت ذلك ليل
 الرشيد وفلة كبدك تسرى المجيد ومنع خسر روحه الشديد وورثته التي تباهى بها في ملكوت الاسرار
 وشرح بها صدر انى لاهوت البناء ويحاطبك من الملكوت الابى بوجه منملا لكونك كسب انصت
 وبادى باعلى النداء احسنت احسنت يا منصتى وقطعة كبدى ونور بصرى بما وفتت بالمشاق
 وفتت الانوار المشرقة على الافاق وفتت قدماك على السراط وشربت كاسا دائما في محل
 الاشراق والبهاء عليك وعلى كل ثابت وثابتة على مرانه ومتشبهة بالعودة التوشع ع
 شراز امة الله المتبر بصية من اركان ربى متصدق عند ملك مقصد شيخ على ميراج مع شيخ بها الدين عليها بها الله است

اعلیٰ پرواز نمود باز شهب گشت و عقاب اعظم گردید و نظر چون از خیرامکان بگذشت بقضای

لامکان شافت بحری بیابان شد مطمئن باش که غریب بحر غمر است و در حق تو از درگاه الهی تأیید ربانی

علیم مادر جمیع شئون مظهر فیوضات نامتایه گردی و علیک البہاء الابی ۲۹ ربیع الثانی ۱۳۳۸

عبد البہاء

عبد البہاء عباس

شیراز جناب محمد بن بہاء الدین حبیب زاده من محمد الی الله شیخ علی میرزا علیہ بہاء الله الاسبی

ہوا تہ

۱۳۴

ای بادکار انشخص جلیل ورق مسطور ملوٹ و منظور گردید اسہد تہ چراغی در آنجا کہ ان روشن گشت

و از سلاز آن نفس مبارک موفق بہدایت پیدا شد جد بزرگوار قلبی پر از انوار داشت و شامی مشکبنا

و جانی مستبشر بقیض حضرت پروردگار در ساحت اقدس مذکور بود و در آستان مبارک مقبول رقم

مطر کرات و مرآت ذکر اسجان پاک استماع شد حال تو باغ آمال و رانہال تازہ و برگرد و گلشن اریزو

اور اکل لطیف و طری باید بجان بکوش تا آن کلشن را روشن کنی و علیک البہاء الابی

عبد البہاء

عبد البہاء عباس

خطا کتاب و اضافہ مبارک

ش ورقہ سدرہ مبارکہ امتہ اللہ والدہ اقامیرا اادی علیہا بآلہ الہیہ

ہوالہ الہی

۱۲۵

ایورقہ مقدسہ مبارکہ صد ہزار ملکہ اسی فاق آرزوی جار و کشی آستان اولیا داشتند و فائز

نشند و توانا و راق سدرہ مبارکہ محبوب و معدودی ملاحظہ کن کہ بچہ فضل فائز شدی پس

بشکرانہ الطاف حق در تقدیس و تزیین و عرفان و ایقان اما، رحمٰن بکوش ع ع
مَدْبُور

ہوالہ الہی

ش ورقات مطہرات اما، الرحمن علین ہب آتہ الہی ملاحظہ نمایند

۱۲۶

ہوالہ الہی

ای اما، رحمٰن و ورقات طیبہ موقوفہ مطہرہ بقضل یزدان ہزاران ہزار دختران شایستہ

و بنات سروران و بزرگان ترک پرند و پریشان نموده و از آسایش و راحت جان و کام

دل و آسایش گزشتہ و از پر و ماد چشم پوشیدہ و از ہر شادمانی و خوشی و کامرانی

منقطع گشته و لباس رهبانیت در بر کرده راهیبه گردید و شب و روز را بعبادت و ریاضت
 و خلوت و مراقبت گذرانده که شاید مشاهده پر تویی از نور حقیقت نماید و در حسرت این موبت
 جان بباد و لمبعه از انوار شعله طور فائز نگشت حال شما بگرانه قیام نمائید که انجمنه نجوم
 این نور بین را طالع ازا فقی جبین دارید و ظهور این آثار باهره را در حقیقت زاهره دارید
 و اکلیل این نعمت را بر فرق مطالع محبت الله مستید و مشارق موبت الله و انشاء الله
 ناسرات هدایت الله و سگراین فضل پیمتها ثبوت و رخواست بر ميثاق الله تقسیمکه
 باید چون جبال را سیات ثبات باشد و مقاومت طوفان اعظم نمائید و چنان مشغل
 و متوقد و منجذب گردید که جمیع نسا را منقلب نمائید در آستان مقدس حضرت دوست
 اما الرحمن بگر شما مشغول و مابدها تأیید مالوف و البها علیکن یا اما الله ع ع
 ع

شیراز اما الرحمن علیهن ببار الله الاهی (بواسطه ورقه مبارکه امته الله والدة آقا میرزا
 افغان بواسطه آقا میرزا مادی)

این خط از حضرت میرزا

شیراز اما، الرحمن امه الله والدہ مرحوم اسکندر خان ضلع جناب فنان مرحوم آقا میرزا

باصبیه شان طوبی خانم امه الله ضلع جناب شیخ بهائی صبیہ شان خیرہ خانم عیال فنان

میرزا بزرگ با صبیہ شان روح نگہ خانم عیال جناب میرزا محمد صادق خباز با صبیہ شان

میرزا پگم سه همیشه زاده های مرحوم حاجی ملا کاظم نصر آبادی خانم بهتری خانم شریعت فنان

خانم عیال جناب غنایب با صبیہ شان نور خانم و عیال برادرش بنیہ خانم صبیہ

جناب میرزا نصر الله علیه و عالیہ خالہ جناب ملا احمد علی والدہ رحمت همیشه زاده والدہ

رحمت عیال حاجی حسنعلی صبیہ حاجی محمد رضا خیاط جالیہ خانم فاطمہ خانم مریم سلطان

سلطنت طلعت عیال حاجی حسنعلی میرزا پگم خیرہ عیال جناب عبد الوهاب صبیہ فنان

محمد حسن خیاط یا صبیہ آقا محمد جواد علیا صبیہ مشدی ابوالقاسم طلعت خانم حاجی پگم خیاط

مادر رحمت ورقہ مبارکہ امه الله والدہ آقا میرزا نادری فنان

هو الله

۱۲۷

بسم الله الرحمن الرحيم

یا ایا الرحمن ارفقار سموع مغنی را ستید و بخدمت آستان مقدس برخواسید طوبی

ثم طوبی که در عصرت بدگر حق پرداختید و در اینمیدان بجان و دل شافید تا بمنزل مقصود
 رسیدید و بستر وجود پی بردید و جمال موعود یافتید و حقیقت شهود ادراک نمودید و نزد الو
 شمس حقیقت فائض و الطاف جمال مبارک شامل حال مومنات و موفقات در هر دی
 موهبی جلوه نماید اما در حق باید فرصت این ایام را غنیمت شمرد و هر یک جدی نماید
 بدرگاه رب اله تقرب جوید و استغاضه فیض از مبدء وجود کند حالتی پیدا کند و تقوی
 مؤید گردد که هر شخص ذلیل را بجز القادری کلمه نفس غریز کند و محروم را محرم لا هوت نماید
 و مایوس را امیدوار نماید و بی نصیر را از موهبت کبری بهره و نصیب دهد و جاہل را پناہ آرد
 و پنا کند و خائف را کمال را پدیدار و هوشیار نماید اینست صفت اما، رحمن اینست
 شیم کنیزان درگاه کبریا ابوقات موفقات در صفحات او رپا و امر بجا اما، رحمن گو
 سبقت و پیشی را از میدان رجال ربوده اند و در تبلیغ و نشر نفحات الهیه پشوا
 نموده اند غمگین مانند طيور ملا جلی در اطراف و اکفاف دنیا پرواز آیند و هر
 نفسی را هدایت کنند و محرم را از گردانند شما که و رفات مبارک شرفید باید پیش از

۱۰۶
 امان شعله زبید و بنشر نجات الله پردازید و ترتیل آیات الله کنید پس تا نوید
 بصبح و وصایای جمال مبارک قیام نمایند تا جمیع آرزوها میسر گردد و ان جو پارچین
 گلشن حدیث شود و حکیم و لیکن الباء ع ع ع

هوائه
 ۱۲۸

ایه وستان جمال ہی اگر بدانید که این خطاب چه قدر عظیمست و مخاطبها چه قدر عزیزند
 ارجاں سرور و جیور مانند طیور پرکشاید و در این اوج موهبت کبری پرواز نمایند زیرا
 این خطاب عنوان ملا اعلی است و این عنوان موهبت ملکوت اهی چه قدر باید اجابا
 از این خطاب سرور و مشعوف و پیران جذاب گردند عنقریب بر تو ای خفیت بر جهان
 بتابد و روشنائی کونین گردد فسوف تری المخلصین فی فرح عظیم حیف حدیف که
 بیوستان از بشارت این سر و ش پخیزند و پوفا یان از این موهبت بی نصیب و ثمر این
 مانج و مآجر ایجوی فروختند و این اکلیل بلبل را بار غفلت سوختند یا حصره علیهم
 بباد تو انعم الله علی انفسهم و کانا قوم سوء اخرین و علیکم التحیة و التثناء ع ع ع

خط حضرت ولی امرات زینب کبری (رضی الله عنهن)

قد بدید

بواسطه شوقی افندی شیراز ورقه مبارکه سدره رحمانیه زلیور سلطان جلیلیا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

هوائه

۱۲۹

خط حضرت ولی امر الله و اسفند و مبارک

ایورقه سدره منتهی مدتی بود که راه مقطوع بود و ابواب مسدود لہذا نگارشی نشد
ولی قلب و روح بذكر شما مشغول و از الطاف بی پایان حضرت مقصود رجا میگشت
که در صحن حضرت جدیت مصون و در سایه الطاف محفوظ باشید امته الله ضیاء
این ایام زفاف بحضرت محمود شد احمد تہ بتمام سرور اقرآن و سور حصول فہت
بسیار بوقع واقع شد و این از حسن نیت انورقہ مبارکہ گشت از الطاف الہی
امید وارم کہ در نہایت استلاف با یکدیگر زندگانی نمایند بحضرت فرع سدرہ منتهی

جناب آقایہ حسین از قبل من تحیت محترمانہ

برسانید و ہمچنین سایر باران و آء

رحمن را و علیک لباء الہی (عبدالہا عبا) سادہ

شیراز

شیراز ائمه الله زبور سلطان ۱۰۸
علیه السلام الله الی است

هو الله

یا ائمه الله من الله وحه المبارکه اگر چه سالهای چند است یک و پایی از بقعه مبارکه
بان اسلیم رحمانی نرسیده و لکن همیشه قبل و تضرع بقیه مقتدره می نمودیم و نماید و یون
می طلبیدیم تا اجاب الله و اما در ضمن در صون حمایت حق از سهام شبهات محفوظ و
مصون ماند و ثابت و مستقیم بر دین الله احمد الله فضل شامل شد و قوه ملکوت
ابی معجزه کبری نمود که جمیع ثلوات و امم در زمره صرب سوخته و بنیانهای علیم بر افتاد
و لکن این خرب منکوم در جمیع آفاق در صون حمایت رب الیشاق در نهایت روح
و ریحان باقی و برقرار جمیع اما در ضمن را تحت ابد غ اهی البلاغ دارید حضرت
افان سدره مبارکه جناب اقا سید حسین را احترامات

فائده البلاغ نماید و علیک البه الله الی

عبد البه الله عباس ۳ اذار ۱۹۱۹
مرکز دهر

شیراز بواسطہ جناب تیر انداز جناب آقا محمد صادق جہری علیہ بہار اللہ الابی

ہوائے

۱۳۱

آئندہ صادق حق جناب تیر انداز نامہ شمار اپرواز داد تا بدست اینغبد پر عجز و نیاز

رسید مضمون مشحون بیان ایمان و ایتقان بود و بران ثبوت و استقامت بر امر

حضرت رحمن طوبی لک شتم طوبی و یا فوراً لک من ہدۃ البشارة الکبریٰ علیہ السلام

از برای پدر مہربان گردید یقین بدان کہ از فضل جمال مبارک مرحوم و مغفور خواہد بود

زیرا پورغنیور در نہایت تضرع و ابتہال است و بیجا با ستاد رضا تحت ابرع

ابی برسان و جناب درویش ابن شہید ابلاغ دار یوم شہادت

حضرت اعلیٰ و یوم مفقادم نوروز و روز پست و ششم شعبان و یوم اول محرم

و یوم ثانی محرم و یوم نوروز و سہ روز رضوان اشتغال

بامور حسام است و علیک بہاء الہی

ع ع

خلافت و مہربان

بواسطه جناب قابل جناب رضا قلیخان علیه بهاء الله ان سببه

هو الله

۱۳۲

ای هستی بنوریدی هر چند مرا مجال مفقود با وجود این بگر تو مشغول شدم تا وجد
و ضروری یابی و بشکرانه الطاف حضرت چگون پردازی که بدرقه عنایت رسید
و نور هدایت درخشید و در شبستان دل و جان سراج موهبت رحمن روشن گردید
از الطاف حضرت احدیت امیدم چنین است که روز بروز ان نهال تازه نشانی
دی بر شحات ابر الطاف نشو و نما نماید و بشکوفه و ثمر رسد و علیک بهاء الا به
ع ع

هو الاهی ط ابن من سعد الی الله بنای تحسین علیه بهاء الله الی الله خطه

هو الاهی

۱۳۳

ای مشتعل نار موقده و سدره ربانیه جناب بوی چند سال بود که در جوار جمال قدم
پناه یافته و در ظل سدره منتهی آرمیده و از کاس قرب سرست و مخمور شده و بشیخ

اعظم مخصوص گشته مدتی مدیده در اکثر اوقات از موافق قریبه الهیه محفوظ بود و از شراب
وصل مخمور و با حسن اخلاق و الطوار و احوال و اعمال درین اجاء الرحمن محشور و مشهور
جوهر کمون بود و سازج محبت جمال قیوم از نفحه قدس عرفان دماغی عطرناک
داشت و از عشق جمال ذوالجمال کریان چاک در شب و روز بذر حق شغوان بود
و بنام روح انوس و شعوف چشمی روشن داشت و جانی چون گلزار و چمن
تا آنکه مصیبت کبری و رزیه عظمی رخداد جمیع کمرها شکست و غمها ریم شد دیده
نایبانش و لسانها گنگ و لال گردید جگرها خون شد و دلهای پاره پاره و مبرزون آن
متذکر بگراسته چنان زحرمان و بهران بر شفت که در اکثر اوقات حیران و سرگردان بود
عاقبت حرقت فراق چنان شعله برافروخت که تب دائمی و حای مطبقة مستمیری
عارض شد در مدت بیماری در جمیع اوقات بذكر الهی مشغول بود و در شدت حرقت و
حرارت تب بیاد حق سیراب و پرسترت بود در نهایت زیادهای مرض و علت در بستر
صحت و راحت آرمیده بود و هر نفسی بعبادت میرفت آثار فتهای سرت در بستر
و طغتش

و طبعش مشاہدہ مینمود تا آنکہ خندان و مرده خوان با کمال ثبات و بشارت باقی اعلی و ملکوت اہل شہادت

طوبی لہ حسناب بشدی نہ و نعم الثواب غرا و شرقا و فخر و سرور الہ من ہذا الایام و الہام و حکیم

یادگار ذلک انجناب عبدالہاء ع سید

بواسطہ البشیر الہی

۱۳۴

جناب حاجی سیف علی مرحوم آقا محمد جواد مابرجہ صفائی و امہ اندہ حرم محترمہ علیہا بہار اتہ الایام

ہو اتہ

ای سنی محبوب آفاق و ای امہ اندہ المقربہ نامہ شامضمون بدیعی دہشت و سبب سرور جدید گشت کہ اکملہ

در امر الہی ثابت و مستقیم و در وجودیت آستان جہاں بی سستیم و در ظل غایت مستریح از عدم و خست مختصر

محرر میگردد سیل ثانی خویش را نام جد بزرگوار بنید و جتہ را خدیجہ نامست مبارک و علیکم الہاء الایام

ع ع سید

بواسطہ جناب آقا میرزا طراز و آقا میرزا علی اکبر

جناب محمد حسن خان عید بہار اتہ الایام

خط کتاب و سبب

اسی ثابت برہان احمدیہ نطقی فصیح و بیانی بین قلبی طیب و طاہر خواہی و جانی مستبشر
ہلکوت ہر توجہ بجمال ہی جوئی و تثبٹ بذیل کبریا طلبی یقین بدان کہ چنین نفوس موفق و مؤید ہری
توجہ ہلکوت ابی کن و نصرت و قوت از حضرت کبریا طلب تا ابواب گشودہ یابی و در کف حفظ و حمایت الہی
آسودہ گردی حضرت منصور را سرور کن و بشارت فضل موفورہ کہ رب غفور مؤید حضرت منصور ہست

و علیک البہار الابی ع ع

بواسطہ حضرت قان سہ و مبارکہ جنابانہ میرزا علیہ بہارائے

جناب محمد حسن خان علیہ بہارائے الابی

ای یار حقیقی عبد البہار اضمون نامہ سرور نمود ریز ادالات بر شعلہ نور ہدایت می نمود کہ در زجاج دل و جان فروختہ
و نفوذ ریاض معانیش بشام رسید احمدیہ آن قلب مشکا بہ محبت الکبیرت پس از هجوم پگاہ و خوش میزبش
بلکہ صبر و تحملش کبر العاقبہ للمتقین خریان بجانہ عقرب آشا شود و پشیمان گردند و ایمان و ابقان آن

درست صبا می محبت آنه افتخار کنند و مباحی شوند ننگ در حال پیشیان نما حقیقت جلوه نماید و نبات
اشکار گردد اولاد و احفاد از آباء واجداد گشته کار پنهان شدند و از نسبت آنان ننگ و حارداشتند عقرب خوابند

مشاهده نمود که عزت ابدیه در دنیا و آخرت بعبودیت آستان مقدس است و ملک النجیه و آستانه ع ع

مستبد

بواسطه آقا میرزا عزیز آینه خان زائر

جناب مفسر اسطه و جناب محمد حسن خان و امه آینه المنجیه و والده ایشان علیها و علیها البهاء الالهی

بوالله

۱۳۱۷

جناب میرزا عزیز

ای سفر بآید الهی امروز قرن عظیم جمال بین است و روز نماید و توفیق حضرت رب العالمین مقربین گاه
الآن همواره آرزو چنین روز میخورد و نفوس مقدسه در ایام قدیم تمامی ساعتی از این خضر رحمان و رحیم میفرمودند حال
احمد که آن دو سال از اذکار در این ایام با طاف حضرت یزدان مؤید پس بیدار مشرق عرفان چون مدبران
بدین شدند و سبب تربیت نفوس و بزرگواری نوع انسان گردند جهان از ادانان مانند شب تاریک است
باید مرد میدان چنان پرتوی برافروزند که این ظلمت ضلالت مبدل بنور هدایت گردد و نفوسیکه مانند بهائم تربیت
آهن چنان پرویش بدهند که مداخلتی رو مباح است قبایل عالم گردند اخلاقی بگونه که جهان از قهقهه اش معطر گردد و ملک

بگویند که جان و دل زنده شود و راهی پیوند که بهر منزل مقصود رساند و علیکم البهاء

مبارک

هوایه

ش ورقه مبارکه والده جناب افان حضرت حاجی میرزا علی علیها بآئنه الاهی غلطی نماند

۱۳۸

هوایه

ایورقه مبارکه اگر چه آن کوکب نورانی از اقیانوس امکان فواید نمود ولی از مطلقه لامکان طلوع فرمود آن بلبل
گلشن آبی در حدائق جمال آغاز نغمه نمود آتشخ مبارک بیدر به الهیه متقل گشت و آن جوی دلجو بدریا
حقیقت تفتی شد آن ماهی لب تشنه بدریای وصال پی برد و آن طوطی شکر شکن بشد و قد مکرر رسید
آن عاشق دل سوخته بمعشوق رخ افروخته و مهل شد و آن حبیب نجیب ببحبیب دلفریب نصیب لقای
پس محزون مباش و مغموم مباش و آسوده و پر مرده گردد از خدایخواه که تاسی با خلاق او نمایی و در عهد وثیق

چون او ثابت گردی ع ع ع

مبارک

حضرت افان شجره مبارکه جناب حاجی میرزا علی را بکیر اربع ابی بلاغ فرماید از غایات خاصه

جمال مبارک سائیم که در حبیب شون موفقی باشند

هوایه

نظایر

۱۱۶
هو الله

شش ورقه مبارکه والده جناب آقا میرزا علی خان علیه بهاء الله السبع

هو الله

۱۲۹

ای ورقه طیبه روحانیة تا توانی بحال قوت بدره البیه تمکات جو آنسبت قدیمه و تعلق ابدی و تحقیق

سرمه حاصل گردد دست بمان بمانی زن و ازب الا شراق طلب آیدنا تا از لرزل و خطر انجمنه عالی ع

بواسطه جناب آیت مهدی امه الله خشنده عیها بهاء الله ال

هو الله

۱۴۰

ای خشنده نور محبت الله تا بنده باش و در گلشن معرفت ات سازنده و خواننده شود تا حلقه آمارن را

زیبده گردی و بیات ابدیه پاینده شوی و علیک البهاء ال ال عیها بهاء الله ال

بواسطه جناب غدیر علی بهاء الله ال

۱۴۱

هو الله شش جناب امیر آقا خان علیه بهاء الله ال ال

هو الله ای میر تقی میر ریزانده گمان بستان حضرت یزدان امروز هر یک جانگیرند

و امیر فلک اثر فرخیزد و نور بسیط و بحر محیط سلطنت جهان جان آرد و کام دل زند سر بر
عرش برین و کلیشان پرتو نماید ملکوت رب جلیل سرچشان و آنج و تاجشان رخشان چون تابان پس آ
ایر جاگیر شو یعنی بقوه بنود قیام معانی هجوم بر سپاه جبل نما و قللاع و حصون قلوب را متخرنما و سلطنت
ملکوت تا بس کن که حکمش نماند است و نفیش دائم و غماش فائض و عرش نابض و سفش شاهر و
کو کبش با هر حکومتش قاهر فیابری لک من ذالفضل العظیم ع ع ع

شیراز بواسطہ محمد رضا میرزا رئیس پست جناب قاقان علیہ بہاء اللہ ۱۱-۱۲

هو الله

155

ایند درگاه آبی نامه سابق و لاحق هر دو رسید ولی کثرت فوائد نفع از عت جواب شد دقیقه آرام
از کثرت قرائت کتاب جسم و چشم بینایت نعمت میکند لذا معذور دارید حال مختصراً جواب بر قوم میشود

کہ مٹھن بھر کہ نہایت حب و تعلق تھا دارم و از الطاف الہی طلب نماید و توفیق مینمایم بعد از صعود

جناب غدا یب منا جاتی مرقوم گردید و ارسال شد البتہ رسیدہ در فکر آنم کہ مبتغی بآن صفحات ارسال

دارم ٹھٹھن بٹھن ٹھٹھن و عیال الہ آباد سے مرمب ۱۳۲۸ میں عبد الباقی جاس

شیخ از بواسطه شادزاده محمد رضا میرزا علیه بهاء الله الیه

جناب منصور آقا خان علیه بهاء الله الیه

بخواند

۱۴۳

بخواند
بخواند

ای بنده حق نامه شمارید و ملاحظه گردید احمدیه در فکر ذکر حقیقه و اعلامی گفته الله و اتش رنجات الله بنماید مدام
چنان است که تمام قوی مؤید گردید الیوم اجابی آبی باید گفت بر حلا و و رقرار در نهایت تنزیه و تقدیس و رفعت بهاء
کبری پر دانه لسان بیع بگشاید و روش بدیع بنماید بیع با اعمال عظم از بیع به قول است زیرا این سبب است
و آن بهاء بنجداب لبسته انجداب فوق آتیه است اعمال و رفتار و اطوار حقیقت است و گفتار مجاز اگر این مجاز
مطابق حقیقت باشد از محبت الله شعله مند و آن نفس مؤید گردد و مانند نجم از اقی حقیقت درخشنه شود امید
که جمیع یاران باین مویبت مؤید گردند در این شب حضور به این کشور نورانی صعب و پر حرمت و مشقت و از
مسافری که مرهبت بنماید مطلع خواهید شد بعد از رفع این صعوبات جائز از الطاف رحمانی است
بنمایم که حسن خاتمه غایت شود و عیال لباء الیه ۱۳ صفر ۱۳۳۸ حیف مرزبان

الله و رقه مقبله شیخ و الله الله و رقه بنجد به قریه از قبل عبدالبها نهایت مرزبان ابلا فدار احمدیه